

Харківський національний педагогічний університет
імені Г. С. Сковороди
Факультет іноземної філології
Кафедра східних мов
Факультет історії та права
Кафедра всесвітньої історії

СХОДОЗНАВСТВО. АКТУАЛЬНІСТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

*Матеріали доповідей
VII Міжнародної науково-методичної конференції
27 березня 2026 р.
Частина I
(електронне видання)*

Харків – 2026

УДК 81'243

Редакційна колегія:

науковий редактор: канд. філол. наук, доц. Н.В. Руда

члени редакційної колегії:

канд. філол. наук, доц. К.Є. Жукова

канд. пед. наук, доц. О.Ю. Озерська

Сходознавство. Актуальність та перспективи. Матеріали доповідей VII Міжнародної науково-методичної конференції, ч.1, 27 березня 2026 р. [електронне видання]. Х.: ХНПУ імені Г.С. Сковороди, 2026. 234 с.

Рекомендовано редакційно-видавничою радою
Харківського національного педагогічного
університету імені Г. С. Сковороди
Протокол № 4 від 15.04.2026

До збірника увійшли матеріали доповідей VII Міжнародної науково-методичної конференції «Сходознавство. Актуальність та перспективи», присвячені проблемам східної філології, освіти та виховання, методики навчання сходознавчих дисциплін, перекладу, міжкультурної комунікації країн Сходу. Розраховано на наукових працівників, викладачів, аспірантів, студентів філологічних та історичних спеціальностей.

© Харківський національний педагогічний
університет імені Г.С.Сковороди, 2026

ЗМІСТ
ЛІНГВІСТИКА ТА ПЕРЕКЛАДОЗНАВСТВО

ALİBEKİROĞLU Sertan. KIPÇAK TÜRKÇESİ ESERLERİNİN DİLİ (THE LANGUAGE OF WORKS IN KIPCHAK TURKIC).....	11
BERIDZE Vardo. MAN 2.0: NATURAL, SCIENTIFIC AND ALGORITHMIC A NEW PARADIGM OF COMMUNICATION.....	14
DASHCHENKO Hanna. THE LEXICAL AND SYNTACTICAL EXPRESSIVE MEANS IN LUTSKY'S TRANSLATION OF DU FU'S POEM "THE BALLAD OF THE WAR CARTS" ("兵車行")	17
江崎 哲也 (ESAKI Tetsuya). 情報提示媒体としての「表」と「図」における構文選択の差異—「X を表に示す」と「図に X を示す」の比較— (SYNTACTIC DIFFERENCES BETWEEN TABLES AND FIGURES AS INFORMATION PRESENTATION MEDIA: A COMPARISON OF "X O HYŌ NI SHIMESU" AND "ZU NI XO SHIMESU").....	19
HAN Yuchen. A COMPARATIVE STUDY OF EMOJI USE AMONG CHINESE AND JAPANESE YOUTH: A SUMMARY OF PRIOR STUDIES.....	21
HULEVETS Anastasiia. TRANSLATION PROBLEMS OF ONOMATOPOEIA IN JAPANESE MANGA: AN OVERVIEW OF PREVIOUS STUDIES AND PROSPECTS FOR UKRAINIAN TRANSLATION.....	22
KUKHALASHVILI Marine. FOR THE INCORRECT USE OF VOWELS AND CONSONANTS IN INTERNATIONAL WORDS.....	24
LI Lunu. FUNCTIONAL DISTRIBUTION OF THE JAPANESE DISCOURSE MARKER "MAA" IN A DRAMA SUBTITLE CORPUS.....	26
TEYYUBOVA Parvana. THE VOICE OF THE NATION: THE STRUGGLE FOR THE NATIVE LANGUAGE OF INTELLECTUALS OF THE 19TH-20TH CENTURIES.....	28
王秋也 (WANG Qiuye). 親密な友人関係における感謝表現の選択—負債感回避の観点からの予備的検討—(GRATITUDE EXPRESSIONS IN CLOSE FRIENDSHIPS AMONG YOUNG PEOPLE: A PRELIMINARY EXAMINATION FROM THE PERSPECTIVE OF AVOIDING INDEBTEDNESS).....	32
БАЗЛОВА Анастасія. НАЦІОНАЛЬНО-КУЛЬТУРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЖЕСТОВОГО СПІЛКУВАННЯ В КИТАЙСЬКІЙ ЛІНГВОКУЛЬТУРІ.....	34
БЕРЕЗОВСЬКИЙ Микола. ІСТОРИЧНІ ТА КУЛЬТУРНІ ЗНАЧЕННЯ ЧЕРВОНОГО КОЛЬОРУ У КИТАЙСЬКИХ ІДІОМАХ.....	36
ДАЛТЕ Ольга. ФУНКЦІЙНО-СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДОПУСТОВИХ ПРИСЛІВНИКІВ З МОРФЕМОЮ 然 У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	38

КАТАСОНОВА Анна. ФУНКЦІОНУВАННЯ ПАРАЛЕЛІЗМУ У ПОЕЗІЇ ЕПОХИ СУН.....	40
КОВАЛЬ Аліна. УКРАЇНСЬКІ ТА КИТАЙСЬКІ ДОСЛІДНИЦЬКІ ТРАДИЦІЇ У ТЛУМАЧЕННІ ПОНЯТТЯ КОНЦЕПТУ.....	42
КОЗЛОВ Юрій. ФУНКЦІОНУВАННЯ ЛЕКСЕМ <i>ABI, ABLA, KARDEŞ</i> У СУЧАСНОМУ ТУРЕЦЬКОМУ МЕДІЙНОМУ МОВЛЕННІ.....	45
КОСТЕНКО Єлизавета. ДОСЛІДЖЕННЯ ЧАСТОТИ ЗАСТОСУВАННЯ МОДЕЛЕЙ СЛОВОТВОРУ В МОВОЗНАВЧИХ ТЕРМІНАХ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ.....	47
КРАМСЬКА Єлизавета. ОСОБЛИВОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КИТАЙСЬКИХ ІЄРОГЛІФІВ НА ПОЗНАЧЕННЯ КОРЕЙСЬКИХ ІМЕН ТА ПРИЗВИЩ.....	49
МАЄВСЬКА Людмила. ВПЛИВ ОСМАНСЬКИХ ТРАДИЦІЙ НА ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНИХ ПРИЗВИЩ У ГАГАУЗІВ.....	52
МАЛИНЮК Ірина. РЕДУПЛІКАЦІЯ ЯК ОСНОВНИЙ СПОСІБ ТВОРЕННЯ ЗВУКОНАСЛІДУВАЛЬНИХ СЛІВ У СУЧАСНІЙ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ.....	54
МАЛОВІЧКО Вікторія. КОМУНІКАТИВНІ УМОВИ ВЖИВАННЯ ЗВИЧНИХ ВИРАЗІВ У СУЧАСНОМУ КИТАЙСЬКОМУ РОЗМОВНОМУ МОВЛЕННІ.....	57
МАРКОВА Дар'я. ВПЛИВ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ НА ЯПОНСЬКУ ЛЕКСИКУ ТА ПИСЕМНІСТЬ.....	59
ОМЕЛЬЧУК Єлизавета. СЕМАНТИЧНІ ОСОБЛИВОСТІ МЕДИЧНИХ ТЕРМІНІВ ТРАДИЦІЙНОЇ КИТАЙСЬКОЇ МЕДИЦИНИ.....	61
РУДА Наталія, ЖУКОВА Катерина. НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ФІЛОЛОГІЧНОЇ НАУКИ В КИТАЇ.....	62
СИТНИКОВА Валерія. ГРАМАТИЧНІ ПАТЕРНИ КИТАЙСЬКО-АНГЛІЙСЬКОГО ПІДЖИНУ ЯК СПОСІБ ІДЕНТИФІКАЦІЇ ДОМІНУЮЧОЇ КАРТИНИ СВІТУ НОСІВ МОВИ.....	65
СТОЄЦЬКИЙ Олександр. МІЖДИСЦИПЛІНАРНИЙ АСПЕКТ СПОРТИВНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ СУЧАСНОЇ АРАБСЬКОЇ МОВИ.....	67
ТАБОЛНА Карина. РОЛЬ ЯВНОГО ПОРІВНЯННЯ У ОБРАЗНІЙ СИСТЕМІ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ (НА МАТЕРІАЛІ ПІСНІ ГУРТУ ЕХО 雷电 (THUNDER)).....	69
ХИЖА Іван, АГАПОВА Дар'я. ФУНКЦІОНУВАННЯ МЕТАФОР У ЛІТЕРАТУРНІЙ ТВОРЧОСТІ ВАН АНЬЇ.....	71

ЧАБАНЮК Юлія. ПОРІВНЯЛЬНА ХАРАКТЕРИСТИКА НЕВЕРБАЛЬНОЇ КОМУНІКАЦІЇ КИТАЙЦІВ ТА ТАЙЦІВ.....	74
ШАТОХІНА Валерія. ЛІНГВІСТИЧНІ МАРКЕРИ ЕМОЦІЙНОЇ БЛИЗЬКОСТІ У СУЧАСНОМУ ЯПОНСЬКОМУ СУСПІЛЬСТВІ.....	77
ШЕВЧЕНКО Марія. ПРАКТИЧНИЙ АНАЛІЗ МОВНИХ ЗАСОБІВ МАНІПУЛЯЦІЇ В КИТАЙСЬКИХ РЕКЛАМНИХ ТЕКСТАХ.....	78

ЛІТЕРАТУРА КРАЇН СХОДУ

BAVAYEVA Elnura. THE PLACE OF "HAMZANAMAS" IN AZERBAIJANI MANUSCRIPT TRADITION.....	81
JAFARLI Khatyn. SAHIB BIN ABBAD: ABOUT THE THEORETICAL FOUNDATIONS OF ARUD.....	83
MAMMADOVA Rukhsara. THE LEGAL HERITAGE OF FAZIL MIKDAD AL-HILLI: A CONCEPTUAL AND METHODOLOGICAL ANALYSIS OF THE WORK "KANZUL-IRFAN".....	87
ВЕЧОРИНСЬКА Тетяна ДЕНАЦІОНАЛІЗАЦІЯ ТА ДЕСИНІЗАЦІЯ ЯК ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДОСЛІДЖЕННЯ ЛІТЕРАТУРИ КИТАЙСЬКОЇ ДІАСПОРИ.....	91
ГЛОЖИК Карина. КОСМОЛОГІЧНІ МОДЕЛІ У ТРИЛОГІЇ ЛЮ ЦИСІНЯ «ЗАДАЧА ТРЬОХ ТІЛ».....	93
ГУЛУЗАДА Айше. СОЦІАЛЬНА КРИТИКА НЕВІГЛАСТВА ТА ГЕНДЕРНОЇ НЕРІВНОСТІ У П'ЄСІ «ÖLÜLƏR» («МЕРЦІ») ДЖАЛІЛА МАМЕДГУЛУЗАДЕ.....	96
ДАВИДЕНКО Дарина. ФУНКЦІЇ КОНТРАСТУ В ХУДОЖНІЙ СИСТЕМІ ПОЕЗІЇ ДИНАСТІЇ ТАҢ.....	99
ІВАШЕЧКІНА Дар'я. ФЕНОМЕН ПІДЛІТКОВОЇ КИТАЙСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ.....	100
КАРІЙ Єлизавета. ОБРАЗ ЧОЛОВІКА В ТВОРАХ ВАН АНЬЇ «КІНЦЕВА СТАНЦІЯ», «ДЯДЬКОВА ІСТОРІЯ», «РОЗМОВА ПРО КОХАННЯ В ПЕРУКАРНІ».....	102
КІРНОСОВА Надія ОБРАЗ РЕШТКИ ЯК МАТРИЦЯ МОДЕРНОЇ ЕСТЕТИКИ В ЗБІРЦІ ДЖАН АЙЛІН «КОХАННЯ В РОЗБИТОМУ МІСТІ».....	104
КРАВЧУК Вікторія. ОБРАЗ ШАНХАЯ В РОМАНІ ВАН АНЬЇ «ПІСНЯ ВІЧНОЇ СКОРБОТИ».....	106
КРИВОРУЧКО Світлана. ОДЯГ ЯК СЕНСОУТВОРЮЮЧА ДЕТАЛЬ У РОМАНІ ХАН КАНГ 한강 韓江 «ВЕГЕТАРІАНКА».....	109

КУЩОВА Дар'я. ВПЛИВ БУДДИЗМУ НА ПОЕТИЧНІ ОБРАЗИ ДИНАСТІЇ ТАН.....	111
ОСТРОГЛЯД Вікторія. СПЕЦИФІКА КИТАЙСЬКОГО ПОСТКОЛОНІАЛЬНОГО ДОСВІДУ.....	113
ПОЛІШКО Христина. ПОЕТИКА ОБРАЗУ ЧАЮ У КИТАЙСЬКІЙ КЛАСИЧНІЙ ЛІТЕРАТУРІ.....	115
ФІЛЕНКО Ірина. МАГІЧНИЙ РЕАЛІЗМ АЛАЯ: МІЖ ЛАТИНОАМЕРИКАНСЬКОЮ ТРАДИЦІЄЮ ТА ТИБЕТСЬКИМ ФОЛЬКЛОРОМ.....	118

МЕТОДИКА НАВЧАННЯ СХОДОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН

DANYLCHUK Vsevolod. FORMATION OF A CROSS-CULTURAL WORLDVIEW OF FUTURE TRANSLATORS IN THE CONTEXT OF GLOBAL TRANSFORMATIONS.....	120
GURGENIDZE Tea, FILAURI Eteri. THE POSITIVE IMPACT OF TEACHER WORKING GROUPS ON THE LEARNING PROCESS AND TEACHERS' PROFESSIONAL DEVELOPMENT.....	122
АЛЕСКЕРОВА Ельміра, НАУМЕНКО Станіслав. ЕФЕКТИВНІСТЬ ІНТЕГРАЦІЇ ПОПУЛЯРНОЇ ЛІТЕРАТУРИ У ПРОЦЕС НАВЧАННЯ КИТАЙСЬКІЙ МОВІ ДЛЯ ЗДОБУВАЧІВ З СЕРЕДНІМ РІВНЕМ.....	125
БЛИК Вікторія. ДО ПРОБЛЕМИ НАВЧАЛЬНО-МЕТОДИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СХОДОЗНАВЧИХ ДИСЦИПЛІН НА ПРИКЛАДІ ОК «ІСТОРІЯ ПЕРВІСНИХ СПІЛЬНОТ ТА СТАРОДАВНІХ ЦИВІЛІЗАЦІЙ АЗІЇ ТА АФРИКИ».....	126
ВОЛКОВА Дар'я. АНАЛІЗ СЛОВНИКОВОЇ БАЗИ СУЧАСНИХ ПІДРУЧНИКІВ З КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ПОЧАТКОВОГО РІВНЯ НАВЧАННЯ.....	129
ГІЛЕВИЧ Аліна. СТРАТЕГІЇ НАВІГАЦІЇ В ЯПОНСЬКІЙ КОРПОРАТИВНІЙ ЕКОСИСТЕМІ: ДІДЖИТАЛ-ІНСТРУМЕНТИ ТА МОВНА АДАПТАЦІЯ СТУДЕНТІВ-СХОДОЗНАВЦІВ.....	131
КАЛАШНИК Любов. СВІ МЕТОДИКИ У ВИКЛАДАННІ КИТАЙСЬКОЇ ДЛЯ ІНОЗЕМЦІВ У КНР.....	134
КУРЦЕВА Ксенія. ФОНЕТИЧНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ЯК МЕТОДИЧНА КАТЕГОРІЯ У НАВЧАННІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ.....	135
МИХАЙЛІЧЕНКО Єлизавета. КРИТЕРІЇ ВІДБОРУ ВІДЕОМАТЕРІАЛІВ У ПРОЦЕСІ НАВЧАННІ КИТАЙСЬКІЙ ЯК ІНОЗЕМНІЙ.....	137
ОБОДОВСЬКА Богдана. ВИКОРИСТАННЯ КИТАЙСЬКИХ КОМПКСІВ ЯК МУЛЬТИМОДАЛЬНОГО РЕСУРСУ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ЗДОБУВАЧАМИ СЕРЕДНЬОГО РІВНЯ.....	139

ПЛАСТУН Марія. ОСОБЛИВОСТІ ПІДГОТОВКИ ДО СКЛАДАННЯ НСК В УМОВАХ КУРСІВ З КИТАЙСЬКОЇ МОВИ.....	140
СИДОРЕНКО Альона, ОЗЕРСЬКА Оксана. ПРОБЛЕМИ СПРИЙНЯТТЯ НА СЛУХ ЯПОНСЬКОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ ШВИДКІСНОГО МОВЛЕННЯ: АНАЛІЗ ТА МЕТОДИ ПОДОЛАННЯ.....	141
СЛОБОДЯНЮК Поліна. ОСОБЛИВОСТІ ЗАСВОЄННЯ ГРАМАТИКИ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ ДОРОСЛИМИ СТУДЕНТАМИ.....	143
СТЕПАНЧЕНКО Олександра. СТРАТЕГІЇ ДЛЯ ПОКРАЩЕННЯ НАПИСАННЯ ІЄРОГЛІФІВ.....	145
ШЕВЧЕНКО Катерина. ТВОРЧИЙ ПІДХІД У РОЗВИТКУ НАВИЧОК АУДІОВАННЯ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ НА СТАРШИХ КУРСАХ.....	146

ОСВІТА ТА ВИХОВАННЯ КРАЇН СХОДУ

AKSAKAL NURGÜL Geçin. TÜRKÇE DİLİNDE TİPOGRAFİK TASARIMLARDA CEDİLLANIN OKUNABİLİRLİĞE ETKİSİ (THE EFFECT OF CEDILLA ON LEGIBILITY IN TYPOGRAPHIC DESIGNS IN THE TURKISH LANGUAGE).....	150
DUYGU Ümay, USLU ÖZKAN Betül. TÜRKİYE CUMHURİYETİ'NİN EĞİTİM ÜTOPYASI: KÖY ENSTİTÜLERİ ARACILIĞIYLA TOPLUMSAL DÖNÜŞÜM (TURKEY'S EDUCATIONAL UTOPIA: SOCIAL TRANSFORMATION THROUGH VILLAGE INSTITUTES).....	152
GÜLER Tuğcan, AKDENİZLİ Fuat. İKİ BOYUTLU DÜZLEM DEN ÜÇ BOYUTLU MEKÂN: ÇEVRESEL GRAFİK TASARIM EĞİTİMİNDEKİ TEMEL ZORLUKLAR (FROM A TWO-DİMENSİONAL PLANE TO THREE-DİMENSİONAL SPACE: KEY CHALLENGES İN ENVİRONMENTAL GRAPHİC DESİGN EDUCATİON).....	155
АЛЕКСЄЄВА Вероніка. КОНЦЕПЦІЯ «甘え» У ЯПОНСЬКОМУ ВИХОВАННІ: БАЛАНС МІЖ ІНДІВІДУАЛЬНОЮ СВОБОДОЮ ТА СУСПІЛЬНИМ ОБОВ'ЯЗКОМ.....	157
АХМАД Олена. НОВИЙ ЗМІСТ ОСВІТИ У ПІДРУЧНИКАХ АРАБСЬКОЇ МОВИ ДЛЯ ЗЗСО УКРАЇНИ: ІЗ ДОСВІДУ РОБОТИ.....	159
БАО Шуцзюань. СПІВПРАЦЯ ЗАКЛАДІВ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ ЯК ЧИННИК ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ У КНР.....	162
ЗАХАРЧЕНКО Олена. 新人文主义原则与儒家传统在中国母亲与儿童问题研究中的方法论指向 (МЕТОДОЛОГІЧНІ ОРІЄНТИРИ ПРИНЦИПУ НОВОГО ГУМАНІЗМУ ТА КОНФУЦІАНСЬКИХ ТРАДИЦІЙ У ДОСЛІДЖЕННІ ПРОБЛЕМИ МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА В КИТАЇ).....	164

КОРНІЄНКО Інна, СКОВОРОДЕЦЬКА Руслана. СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ ТЕАТРАЛЬНОЇ ОСВІТИ В ТУРЕЧЧИНІ В КОНТЕКСТІ КУЛЬТУРНОЇ МОДЕРНІЗАЦІЇ.....	166
КОРНІЄНКО Інна, УСАТА Яна. ЖІНОЧА ОСВІТА В ТУРЕЧЧИНІ: УСПИХИ ТА ВИКЛИКИ В СІЛЬСЬКИХ РЕГІОНАХ.....	169
МО Гуаньсюй. КОМПЕТЕНТІСНІ ОРІЄНТИРИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ МЕНЕДЖЕРІВ У ПРОВІДНИХ УПРАВЛІНСЬКИХ ЗВО КНР.....	172
НАУМЕНКО Станіслав. ГАРМОНІЗАЦІЯ ТЕМПІВ ТА ЯКОСТІ РОЗВИТКУ ТАЛАНТІВ: УРОКИ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ОБДАРОВАНОСТІ КНР.....	174
ОСАДЧИЙ Максим. МОТИВАЦІЙНИЙ ПОТЕНЦІАЛ СХІДНОЇ ОСВІТНЬОЇ ПАРАДИГМИ У ПРОФЕСІЙНІЙ ПІДГОТОВЦІ МАЙБУТНІХ ЕКОНОМІСТІВ В УКРАЇНІ.....	175
ТАН Ліпін, МКРТІЧЯН Оксана. ГЕНЕЗА ІДЕЇ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖЕРІВ В ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ КНР.....	178
ХУАН Іге. НАРОДНА МУЗИКА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОГО МУЗИЧНОГО ПРОСТОРУ В ШКОЛАХ КНР.....	180
ЧЖАН Вей. ВИКОРИСТАННЯ НАРОДНОЇ МУЗИКИ У ПРОЦЕСІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВОКАЛІСТІВ У КНР.....	181
ЧИХАРІНА Карина. ОСВІТА ЯК ІНСТРУМЕНТ КОНСТРУЮВАННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ: ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ СИНГАПУРУ.....	184

КУЛЬТУРА ТА ФІЛОСОФІЯ КРАЇН СХОДУ

ABDULLAYEVA Shahla. THE IMAGE OF PROPHEET JOSEPH IN THE TORAH AND JEWISH CULTURE.....	186
БРЮХАНОВА Марина. МИСТЕЦТВО ЯК ЗАСІБ ОСМИСЛЕННЯ ПСИХІЧНОГО ЗДОРОВ'Я В ЯПОНІЇ: НА ПРИКЛАДІ ТВОРЧОСТІ ЯЙОЙ КУСАМА.....	188
ДЕРЕВ'ЯНКО Анастасія. ОБРАЗ КОРЕЇ ТА КОРЕЙСЬКОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ У СУЧАСНІЙ МАСОВІЙ КУЛЬТУРІ ПІВДЕННОЇ КОРЕЇ.....	190
ІЛЬНИЦЬКА Марія. ЖІНОЧИЙ ДОСВІД УКРАЇНИ ТА КИТАЮ В ІСТОРИЧНІЙ РЕТРОСПЕКТИВІ: ФЕМІНІЗМ ЯК АНАЛІТИЧНА РАМКА.....	192
ЛЕВЧЕНКО Яна. ЕВОЛЮЦІЯ ПОНЯТТЯ “МЕНЕДЖЕР” У ФІЛОСОФСЬКІЙ ДУМЦІ КИТАЮ ТА КНР.....	195
МОСКАЛЬОВ Дмитро. ВІДОБРАЖЕННЯ КОНЦЕПЦІЙ 苦 ТА 無常 В ЯПОНСЬКОМУ МИСТЕЦТВІ ХІІІ–ХVІ СТОЛІТЬ.....	197

4. Кристопчук, Т. Є. (2016). Тенденції розвитку освіти в країнах Європейського Союзу: порівняльний аналіз. *Психолого-педагогічні основи гуманізації навчально-виховного процесу в школі та ВНЗ*, (1), 49-58.
5. Панасенко, Г. С. (2024). Досвід модернізації країн східної Азії та перспективи взаємодії для України. *Сучасне суспільство: політичні науки, соціологічні науки, культурологічні науки*, 1(26), 62-78.
6. Пашков, В. (2020). Сфера вищої освіти: політичний вимір інтернаціоналізації. *Геополітика України: історія і сучасність*, (2 (25)), 80-90.
7. Правдюк, М. В. (2023). Концепції кайдзен менеджменту для підвищення ефективності діяльності вітчизняних підприємств. *Актуальні питання у сучасній науці. 2023. № 7 (13)*. С. 88-100.
8. Жарких, В. Ю. (2009). Прагматизм і сучасна філософська традиція. *Мультиверсум. Філософський Альманах*, 77.

ГЕНЕЗА ІДЕЇ ПРОФЕСІЙНОГО САМОВДОСКОНАЛЕННЯ МЕНЕДЖЕРІВ В ОСВІТНІЙ СИСТЕМІ СУЧАСНОЇ КНР

Ліпін ТАН, Оксана МКРТІЧЯН

Харківський національний економічний університет імені С.Кузнеця
Україна

Ідея професійного самовдосконалення управлінських кадрів посідає центральне місце в еволюції освітньої та управлінської думки Китайської Народної Республіки (КНР). Вона має глибоке історико-філософське підґрунтя та водночас зазнала суттєвої трансформації під впливом модернізаційних процесів ХХ–ХХІ століть. Генеза цієї ідеї демонструє тяглість китайської традиції розуміння управління як результату особистісної, моральної та інтелектуальної підготовки керівника, що розглядається не лише як індивідуальна якість, а як стратегічний ресурс держави й суспільства.

У класичній китайській філософії, передусім у конфуціанській традиції, самовдосконалення мислилося як необхідна умова легітимного управління. Освітня діяльність (学) трактувалася як безперервний процес морального та інтелектуального формування особистості, спрямований на досягнення ідеалу «благородної людини» (君子). Управлінська компетентність у цьому контексті не зводилася до технічних навичок, а включала здатність до саморефлексії, етичного самоконтролю, відповідальності за суспільне благо та узгодження особистих намірів із державними інтересами [4]. Таким чином, професійне самовдосконалення майбутніх управлінців уже на ранніх етапах китайської історії було інтегроване в освітню модель підготовки кадрів для державної служби.

Інституціоналізація цієї ідеї відбулася в період імперського Китаю через систему державних іспитів (科举), яка перетворила самонавчання та дисципліновану освітню працю на формалізований шлях до управлінської

кар'єри. Освітня система закріпила уявлення про те, що здатність до безперервного навчання, саморегуляції та інтелектуального розвитку є передумовою ефективного адміністрування. Самовдосконалення в цьому контексті виконувало функцію відтворення управлінської еліти, водночас забезпечуючи соціальну мобільність і стабільність державного апарату [1].

На межі ХІХ–ХХ століть, у період кризи пізньої імперії та інтенсивних модернізаційних пошуків, традиційна концепція самовдосконалення зазнала переосмислення. Під впливом західних моделей освіти, науки та управління професійний розвиток управлінських кадрів дедалі більше пов'язувався з набуттям прикладних знань, організаційних і технічних компетентностей. Водночас ідея зв'язку між особистісним розвитком управлінця та спроможністю держави до модернізації збереглася, але була наповнена новим змістом: самовдосконалення стало частиною національного проєкту «порятунку та зміцнення держави».

Після утворення КНР у 1949 році концепція професійного самовдосконалення управлінських кадрів була інтегрована в соціалістичну освітню та кадрову систему. Фокус змістився від індивідуальної моральної автономії до колективістських цінностей, ідеологічної підготовки та дисципліни. Освітні практики самокритики, навчання через практику та організаційне виховання розглядалися як засоби формування управлінців нового типу: кадрів, здатних реалізовувати політичні та економічні завдання держави. Водночас самовдосконалення залишалося важливим елементом професійної ідентичності управлінця, хоча й функціонувало в умовах жорсткого інституційного контролю [3]. Кардинальні зміни відбулися в період реформ і відкритості з кінця 1970-х років. Професіоналізація управління, розвиток ринкових механізмів і інтеграція Китаю в глобальну економіку зумовили нові вимоги до управлінських кадрів. Самовдосконалення почало трактуватися як безперервне оновлення компетентностей, здатність до інновацій, адаптації та стратегічного мислення. Сьогодні освітня система КНР поступово сформувала багаторівневу модель розвитку менеджерів, у якій формальна освіта, неформальне навчання та самостійна професійна робота взаємодіють як єдиний механізм формування людського капіталу [2].

Отже, генеза ідеї професійного самовдосконалення менеджерів в освітній системі КНР демонструє історичну спадковість і водночас гнучкість адаптації до соціально-економічних викликів. Від морально-етичної самокультивації до сучасних моделей компетентнісного розвитку ця ідея залишається ключовим елементом китайського підходу до формування управлінських кадрів, що поєднує індивідуальний розвиток із довгостроковими цілями держави та суспільства.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Chen, T., Kung, J. K.-s., & Ma, C. (2020). Long live keju! The persistent effects of China's civil examination system. *The Economic Journal*, 130(631), 2030–2064. <https://doi.org/10.1093/ej/ueaa043>

2. Hamilton, P. E. (2022). The revival of management education in reform-era China. In P. Roberts (Ed.), *Chinese Economic Statecraft from 1978 to 1989*. 127–159. Springer. https://doi.org/10.1007/978-981-16-9217-8_5
3. Ottervik, M., Wang, H., & Li, Z. (2024). Operational dilemmas and cadre education and training at a county Party school in China. *The China Quarterly*, 258, 513–528. <https://doi.org/10.1017/S0305741023001509>
4. Ren, J. (2022). “Self-cultivation as the root of all”—The individual in the recursive process of “ensuring peace for all under heaven, good state governance and regulation of family affairs, and self-cultivation”. *International Communication of Chinese Culture*. <https://doi.org/10.1515/icos-2022-2005>

НАРОДНА МУЗИКА ЯК ЧИННИК ФОРМУВАННЯ ПРОДУКТИВНОГО МУЗИЧНОГО ПРОСТОРУ В ШКОЛАХ КНР

Іге ХУАН

Харківський національний педагогічний університет імені Г.С. Сковороди
Україна

У сучасній системі загальної середньої освіти Китайської Народної Республіки народні музичні композиції посідають особливе місце як інструмент формування продуктивного музичного простору. Йдеться не лише про включення фольклорного репертуару до програм із музичного мистецтва, а про створення освітнього середовища, у якому музика функціонує як активна діяльність, культурна практика та засіб соціалізації учнів. У цьому контексті народна музика виступає не декоративним елементом, а структуроутворюючим компонентом шкільного мистецького простору.

Відбір народних пісень, інструментальних мелодій і регіональних музичних традицій формує своєрідну «культурну карту» шкільного курсу музики. Учні знайомляться з різноманітним інтонаційним моделям, ритмічними структурами і виконавськими манерами, характерними для різних провінцій та етнічних груп Китаю [2]. Таке розширення музичного досвіду сприяє усвідомленню культурної багатоманітності країни, формує естетичну чутливість і підсилює інтерес до навчання. Продуктивність музичного простору проявляється у здатності викликати емоційний відгук і стимулювати активну участь школярів у музичному процесі.

Особливу роль відіграють вокально-хорові практики, що базуються на народному репертуарі. Колективне виконання пісень із характерними інтонаційними прикрасами, антифонними формами чи елементами діалектної фонетики сприяє розвитку слухової координації, ансамблевої взаємодії та відповідальності за спільний результат. Спів у межах шкільного колективу формує відчуття єдності, підтримує дисципліну та створює атмосферу співтворчості [1]. Таким чином, музичний простір набуває соціально інтегративного виміру.

Інструментальна складова навчання також посилює діяльнісний характер музичного середовища. Використання елементарних традиційних інструментів,